

האיגוד הישיבני

השיעור נמסר בכל יום ראשון בישיבת המקובלים "חדר שלום" ומועבר דרך הלוחין והרדיו ועוד

גליון מס' 15

פרשת צו התשפ"ד

י-ם	ת"א	חיפה	ב"ש
6:21	6:39	6:41	6:40
7:35	7:37	7:36	7:36
ר"ת:	8:11		

זריזות במצוות ו"זאת חוקת התורה"

סיכום ימי הפורים ומצוותיו • קריאת המגילה בליל הסדר • העשיר מקבין הנדבות • מעלת הזריזות • איברים עם "כיס" • מהי פרוטה שבכיס • החלום של הרב סלאם • 10 פרות אדומות והאפר של האריז"ל • אכילת מצה במחיצת חכם בן ציון • "תקציב הנשמות" • חוקת התורה ולא חוקת "הפרה" • חזקיהו הצדיק ועונשו • בלי שאלות!

הזה דומה למלך שפותח את שערי האוצרות יום אחד בשנה ואומר: "כל מי שרוצה לקחת מאוצרות יבוא ויקח". ככה בפורים יורד שפע מהמזל העליון. מה זה המזל העליון? יש בראש הפרצוף הכי עליון בעולם הכי עליון, דבר שנקרא בלשון הזוהר והמקובלים: "י"ג חיוורתני", [אחר כך יש "י"ג נימין דשערי", ואחר כך יש: "י"ג תיקוני דיקנא" - שזה "י"ג מידות של רחמים]. מה"י"ג הכי גבוהים יורד שפע גדול למטה למטה עד שמתגלה בפורים, שאפשר לקבל ולינק אור הכי גבוה והכי קדוש.

וזכינו לקדושה הגדולה של מקרא מגלה, "מגלה" ראשי תיבות: "להעביר גילולים מן הארץ", ו"מגלה" גם כן גימטריא "מזלא", שכתוב ש"בני חיי ומזוני לא בזכותא תליא מילתא אלא במזלא תליא מילתא", והכל תלוי בכח הזה. וזכינו לקיים סעודת פורים ומתנות לאביונים ומשלוח מנות. ואם כן יום הפורים הוא יום מסוגל מאוד להכרית את כל אויבנו ואת כל מבקשי רעתנו. לכן בעזרת השם שיבואו ישועות לעם ישראל שירדו ביום הפורים, ושנזכה להעביר גילולים מן הארץ.

הרבי מספינקא [היה מקובל גדול, אני מאוד מתפעל מהדברים שהוא כותב, דברים חזקים מאוד], הוא סיפר, שהיה אברך אחד אצלם, שבשנה אחת ישב בליל הסדר, אחרי שגמר את כל ההגדה, אבל הרי כתוב בהלכה שבלייל הסדר אדם לא ילך לישון אלא כל הזמן יעסוק ויספר בשבחי הקב"ה [עד שתחטפנו שינה], לכן אותו אברך רצה עוד לשבח את הקב"ה, ואז הוא חשב לקרוא את המגילה, מדוע? כי הרי "בלילה ההוא נדדה שנת המלך", באיזה לילה זה היה? זה היה ליל הסדר, שנדדה שנת מלכו של עולם, שהוא לילה שעומד ומשומר מששת ימי בראשית, באותו לילה התחילה הישועה שאחשוורוש אמר להמן: "מהר קח את הלבוש ואת הסוס ועשה כן למרדכי". ולכן אותו אברך אמר: "בלילה הזה נקרא את המגלה, נשבח את הקב"ה במקרא מגילה". ובאמת הוא קרא את המגילה **בחשק ובהתלהבות** גדולה, משהו לא רגיל, והיה שמח מאוד בקריאת המגילה, אף שזה היה בליל הסדר. ואחר כך אותו אברך נרדם.

הצליח להחזיר לגן עדן ולתוך העננים...

הנה ברוך ה' זכינו לשבת קודש של מחיית עמלק. והנה צריך לדעת שעמלק זה הנחש [הקדמוני], ולכן נחש נקרא "צפע" כי "צפע" עולה בגימטריא "עמלק". הנחש הזה יש לו כח כל כך חזק להחטיא, עד כדי כך שהוא חדר לגן עדן, ושם החטיא את אדם וחווה. וכמו שהוא הצליח להכנס לשם, ככה הוא נכנס אחרי יציאת מצרים, חדר ועבר את הענני הכבוד, והלך להחטיא את עם ישראל - "אשר קרך בדרך" - מלשון קרי, וגם מלשון מקרה, שהיה מטיל בליבותיהם ספיקות. עמלק בכל דבר מטיל ספק, וכאשר אדם נהיה לו ספק, אם יש לו החלטה חד פעמית: לא! אז הוא הולך בדרך ה', אבל אם הוא נשאר בספק, אז עלול להיות שהוא ינטה אחר כך לצד הלא טוב חס ושלום. ולכן עמלק הוא גם בגימטריא "אל אחר" שהוא מנסה להחטיא ולהטות את הלב לצד הלא טוב.

ולכן צריך למחות את זכר עמלק מתחת השמיים, וזה מצוה על כל אחד למחות את עמלק, ועל ידי שקראנו בשבת "זכור את אשר עשה לך עמלק", זכינו למחות את זכרו של עמלק, שככה מוחים אותו. ובשבת זכינו להשתדל בדבר הזה חזק מאוד, [וגם בימי הפורים זכינו למחית עמלק].

רבי יוסף מספינקא אומר דבר פלא: "תמחה את זכר עמלק מתחת השמים" עולה בגימטריא 3313 בדיוק כמנין י"ג מידות של רחמים: "אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד" וכו', שהגימטריא של כל המילים של י"ג מידות, עולה גם כן בדיוק 3313. כי גם על ידי שמזכירים י"ג מידות של רחמים, מוחים ומכלים את עמלק מן העולם.

וגם כדי להפיל את עמלק טוב גם לקרוא קטורת, [בפרט בפורים אבל כל יום זה מועיל מאוד כמו שאמרנו], שזה גם כן מפיל את עמלק, כמו שהבאנו בעבר מהזוהר, וכמו שאומר היפה ללב "עמלק" ראשי תיבות: עיקר מפלתו לומר קטורת.

קרא את המגילה בליל הסדר ומי הגיע אליו בחלום?
זכינו גם כן ליום הקדוש יום הפורים שאין כמו היום הזה באף יום בשנה, שכבר אמרנו שהיום

השם.. שנזכה להיות תלמידי חכמים ושיהיה לכולם
אור גדול ושפע גדול.

"היום אנחנו הכהנים"

עכשיו נלך לפרשת השבוע, השבוע בעזרת ה' יש לנו את פרשת צו, [אח"כ נדבר בעזרת ה' על פרשת פרה אדומה]. פרשת צו עוסקת במצוות הכהנים הקשורות בעבודת הקודש, במשכן ולעתידי בבית המקדש. כמחצית מפרשתנו עוסקת בתיאור חנוכת המשכן והדרכת אהרן ובניו, לעבודתם לחינוכם ולקידושם, לקראת התפקיד הגדול שנבחרו למלא. "ספר החינוך" מונה 18 מצוות בפרשתנו, כולן עוסקות בעבודת הקרבנות במקדש, חוץ משתיים: איסור אכילת חלב ואיסור אכילת דם.

"צו את בני ישראל" - רש"י אומר: "אין צו אלא לשון זירוז - מיד ולדורות", כל מה שנדרש מהכהנים במדבר, זה לאותו הזמן, וגם לדורות. ונדרש מהם שצריך להיות בזריזות! כל דבר לעשות בזריזות! וגם אנחנו, בפרט בזמננו שאין עבודת בית המקדש, והתפילה היא במקום הקרבנות, ואנחנו במקום הכהנים, לכן אנחנו צריכים להזדרז הרבה בעבודתו יתברך, ולהשכים לבית הכנסת ובית המדרש, כמו שכתוב בתחילת השולחן ערוך: "יתגבר כארי", ויקום בזריזות לעבודת הבורא, קודם שיתגבר יצרו בטענות: 'איך תקום בבוקר והקור גדול', או 'הרי עדיין לא שבעת משנתך', אלא צריך האדם להרגיל עצמו ולהתגבר שלא לשמוע לו, אלא להשכים בבוקר, והבא לטהר מסייעין לו.

הגוסס לקח בשמחה את הפרוטה והחביא אותה מתחת הכרית

רש"י כאן מביא: "אמר רבי שמעון ביותר צריך הכתוב לזרז במקום שיש חסרון כיס", איפה שיש חסרון כיס, צריך יותר זירוז. כמה צריך להיזהר מהמידה הזו של קמצנות, מעשה נורא באדם נכבד מאוד שהיה אמנם בעל מעלות רבות, אך היה נגוע מאוד בחמדת הממון, ובכל פעם שהיה מגיע לניסיון של ממון, היה מאבד את אישיותו, ונכרך אחר תאוות הממון. ויהי כאשר אדם זה חלה ונטה למות, באו חבריו להיפרד ממנו, והוא רמז להם שיתקברו אליו, ואמר להם בלחש בכוחותיו האחרונים: "רצוני לומר לכם דבר שתוכלו ללמוד ממנו מוסר גדול", והוא אמר להם שהוא מרגיש שקרב קיצו, וכבר יטלוהו מן העולם הזה, ובכל זאת הוא מעיד על עצמו, שאם אדם יציע לו כעת פרוטה, הוא לא ימנע מלהושיט את ידו לקחת את הכסף ולהחביאו מתחת הכרית... עד כדי כך שולטת בו מידת חמדת הממון... כמה צריך זירוז בדבר שיש בו חסרון כיס...

האיברים שחסר להם כיס

"אמר רבי שמעון ביותר צריך הכתוב לזרז במקום שיש חסרון כיס" - האדמו"ר מגור היה מבאר ביאור נפלא על פי הרמז, מה זה "חסרון כיס": יש לאדם כמה איברים שיש להם חושים: באוזן - שמיעה, בחוטם - ריח, בעיניים - ראייה, ובפה - יש את הדיבור, בכל האיברים הללו, אדם עלול להכשל בדברים אסורים, אבל הקב"ה עשה להם "מחסומים", למשל באוזן, אם אדם שומע דברים לא טובים, הוא יכול לסגור את האוזן, יש תנוך, תשים את האצבע שלך, ולא תשמע. אותו דבר בחוטם, מי שמריח ריח לא טוב, יכול לסגור ולא

כאשר הגיע תור שלו, נסגרו השערים, והשומר
אומר לו: "תבוא בשנה הבאה!"

לפני שנגיד מה קרה לאותו אברך, נביא מה שכתוב בספרי המקובלים, שיש נשמות בעולם העליון, שאמנם כבר סבלו בגיהנום את הסבל שהיו צריכים לסבול, אבל עדיין לא זוכות להכנס, הם עומדים בתור חזק, אבל אין להם מספיק כח להכנס. ומתי הם יכנסו? כתוב בספרי המקובלים שיש רק פעם אחת בשנה שהם יכולים להכנס, מתי? כשקוראים את המגילה ביום פורים, יורד אור גדול ושורף את כל המקטרגים, אז פותחים את השערים, שעתיים שלש, והם נדחפים ונכנסים, כמה אלפים ורבות שמספיקים ונכנסים, אחר כך סוגרים להם. והנה כאשר נרדם האברך הזה, הגיעה אליו בחלום נשמה של איש אחד, ומספר לו, שכבר כמה שנים שהוא עומדת בתור להכנס להיכל של מעלה, ובשנה האחרונה כמעט הגיע התור שלו, ובדיוק לפני שנכנסה, סגרו את השערים, והשומר אמר לה: "אני מצטער, אבל אם תמתין כאן, תכנס ראשון בפורים שנה הבאה", איזה סבל איזה צער... והנה פתאום בליל הסדר באותה שנה, שומעים בשמיים את המגילה מהאברך הזה, "ויהי בימי אחשוורוש", ואותה נשמה אומרת לשומרים: "פתחו לי, יש קריאת מגילה!", ואומר לו השומר: "אבל זה לא הזמן!", אבל האיש הזה מתעקש: "כשיש מגילה - פותחים!" לפחות רק בשבילי...

הלכו לבית דין של מעלה ושם החליטו שישאלו את האברך הזה אם הוא מסכים שיפתחו, ועכשיו הנשמה הזאת באה לאברך בחלום ומספרת לו הכל ומבקשת שייסכים, ואותו אברך אמר "בטח שיפתחו לך" וככה הציל ועזר לאותו יהודי. רואים כאן מה זה הכח של המגלה, אפילו לא בפורים.

סופו של העשיר המופלג שנהג לקבץ נדבות באנטוורפן

רבי חיים קרייזוירט שהיה הרב של אנטוורפן, סיפר שהוא היה בשואה, ואדם בעל בית אחד בא אליו בשואה, ואמר לו שהוא יודע שהוא לא יצא חי מהשואה, אבל יש לו הרבה כסף בבנק בשווייץ, והוא רוצה לתת לבן שלו את הפרטים, אבל הוא לא מוצא את הבן שלו. והוא אומר לרבי חיים: "אני מאמין וסומך רק עליך, אני יתן לך את המספר הסודי שלי בבנק בשווייץ, ואם תראה את הבן שלי או מישהו ממשפחתי אחרי המלחמה, תן לו את המספר הזה ואת הפרטים", ואכן רבי חיים שמר את המספר, ואחרי המלחמה חיפש את הבחור הזה או מישהו ממשפחתו של אותו בעל בית, ולא מצא במשך הרבה זמן.

והנה אחרי איזה 20 שנה מגיע לרבי חיים איזה מקבץ נדבות, ורבי חיים שואל אותו מי הוא, ומסתכל עליו, ומתברר שהקבצן הזה הוא הבן של אותו בעל בית עשיר שהלך בשואה! רבי חיים שמח שמחה גדולה ואמר לו: "יש לך ישועה! תסע לבנק פלוני בשווייץ, קח את המספר ותקח את הכסף, ותהיה עשיר מופלג!". העני הקבצן הזה לא האמין למשמע אוזניו.. והוא אומר: "אין לי כסף לנסוע...". ורבי חיים אומר לו: "אני אתן לך כסף לנסיעות, תסע ואל תפחד!" ובאמת ככה עשה, נתן לו את הכסף, והוא נסע לשווייץ ונתן להם את הסיסמא, ובאמת פתחו לו את השערים וברגע אחד נהפך המקבץ נדבות הזה לעשיר גדול! והדבר הנפלא הוא, שהיום הזה שבו הוא היה בשווייץ ונתנו לו הכל, זה היה בדיוק ביום פורים! איזה ישועות יכול פורים להביא בעזרת

להריח. וגם את העיניים אתה יכול לסגור. וככה גם הפה יש לו שתי חומות [שיניים ושפתיים] שיכול לסגור, לא לדבר דבורים אסורים! נמצא שלכל האיברים האלו יש **כיסוי ושמירה**.

אבל יש דבר אחד שאין לו **מחסום**, אין לו כיסוי: המוח! אין לו כיסוי, אתה לא יכול לסגור אותו, אתה לא יכול לכבות **תיק תק**, ופתאום אין מחשבות... הוא תמיד עובד... אומר האדמו"ר מגור, זה הכוונה "שיותר צריך זירוז במקום שיש חסרון כיס", המוח יש לו "חסרון כיס" כי אין לו "כיס" - אין לו כיסוי ושמירה, אי אפשר לסגור אותו... וזה יותר קשה, לכן צריך יותר להזדרז בדבר הזה שיהיו מחשבות טהורות. ולכן דבר ראשון כשאדם קם בבוקר, מייד יחשוב מחשבות קדושות טהורות, כדי שכל היום יהיה בקדושה וטהרה.

[**הרב הקדוש מלובלין** כותב בשם צדיק אחד שאמר **בשם אליהו זכור לטוב**, שהנה אומרים חז"ל ש"אין דוד בא עד שתכלה פרוטה מן הכיס", והוא היה אומר: "פרוטה" מלשון "פרטיות", כי כל אדם מטבעו, דואג רק על עצמו, על הפרטיות שלו, אבל צריך שתכלה הפרטיות מהכיס - כינוי ללב, שאדם ידאג על כלל ישראל! לדאוג על כלל ישראל, על כלל ישראל, איך יהיה? מה יהיה? ולבקש רחמים ולהתפלל על כל עם ישראל, ולא ידאג ויתפלל רק על עצמו. ואז בעזרת ה' - **בן דוד בא**].

התנאי הראשון: להריץ את המלאכים

אין דבר יותר גדול ממה שאדם מזדרז לתורה, מצוות ומעשים טובים, אין למעלה מזה! אם אדם מזדרז, הוא זוכה! אדם צריך לתת את כל הכוחות, שלא יתעייף, אלא יתן כח ועוד כח, הרי אם אדם יש לו איזה רווח גדול יכול להרויח משהו גדול, הוא מתאמץ הרבה.

וכמו אם למשל אדם צריך להציל חיים, של עצמו או גם של אחרים, אתה רואה אותו, הוא מזיז הרים בשביל להנצל או להציל, ומזה אנחנו נלמד, כמה צריך להזדרז חזק, בשביל לזכות לדברים הטובים. וכאשר אדם מזדרז זה לא מועיל רק לעצמו, אלא גם לכלל ישראל, כי ברגע שיש לנו את הזריזות הזאת, אז כולם זוכים בזה לדברים גבוהים מאוד.

המשנה באבות אומרת: "הוי רץ למצוה". השל"ה כותב 17 תנאים שיעשה בכל מצוה, והתנאי ראשון הוא - **שירוצץ!** כי על ידי זה מעורר את המלאכים הנקראים "תא הרצים", שרצים להציל את ישראל, בזכות הריצה שרצים לקיים המצוות, ובזכות שמקדימים לבית הכנסת מעשרה ראשונים. וכן אמרו בגמרא במכות (י) "מצוה הבאה לידך אל תחמיצנה!"

וכתב בספר **מעלת המדות** "הזריזות - מידה חשובה, כי מתחילת ברייתו של אדם לא נברא אלא להיות זריז במעשיו, כענין שנאמר "ויהי האדם לנפש חיה", מאי חיה? זריזותא. וכתב בספר **ראשית חכמה** שהזריזות תקנה בנפש האדם

רק מחמת היראה, כי הירא את המלך, הוא זריז לעשות מצוותו, וירא פן לא ימצא אחריו משגה, לכן הוא מזדרז בעשיית התורה המצוות.

ובעיקר צריך להזדרז ללמוד תורה, שאי אפשר לעולם בלי תורה, כל העולם עומד על התורה "אם לא בריתי יומם ולילה חוקות שמים וארץ לא שמתי", ולכן אדם לא יגיד "רגע", "עוד קצת", "מחר", "אחר כך" ... לא! עכשיו! ו"אין מזרזים" אלא למזרזים.

החכם כתב בפתק את כל העוונות ושלה לחכמים

היה פה בירושלים תלמיד חכם גדול קראו לו **חכם נתן סאלם**, אנחנו הכרנו אותו, [הבן שלו הוא **חבר מועצת גדולי התורה** של הספרדים הגאון רבי אברהם סאלם], אני הייתי מתפלל איתו בשבת, הוא היה מורה של מור אבי, אנחנו הכרנו אותו טוב. הוא היה **חסידיא** קדישא, רק שתבינו עד כמה אני אספר לכם, שכאשר הבן שלו **הספיד** אותו כשהוא נפטר, לפני שנים רבות, הוא הביא להספד **פתק אחד** קטן, והוא סיפר שאבא שלו כתב בפתק הזה את כל העוונות שלו, והוא ביקש מהבן שלו: "תלך לחכמים שיעשו לי כפרה על העוונות". אני **התפעלתי** מזה, פתק קטן, **כל העוונות שלו פתק אחד!**...! אנחנו ביום אחד זה לא פתק אחד... איפה...

ועיקר המעשה, [אני את המעשה הזה שאלתי את רבי אברהם סאלם עצמו, והוא אמר לי בפירוש "ככה אבא שלי סיפר"] שחכם נתן סאלם היה נמצא תמיד עם הרב **ידיד הלוי**, וחכם נתן סאלם היה כל הזמן משרת את הרב ידיד הלוי, היה עומד לימינו, מה שהיה צריך, היה מסדר לו. יום אחד הם התנו ביניהם, חכם סאלם והרב ידיד, **שהראשון מביניהם שיפטר קודם** לעולם האמת, ירד ויגיד לחברו מה הולך שם בעולם העליון.

הרב הגיע מעולם האמת ואמר: "לך תגיד לכל החברים את הסוד הזה"

מטבע הדברים, קודם **נפטר** הרב ידיד הלוי. לאחר פטירתו, יום אחד **חולם** חכם נתן סאלם, שהוא [חכם סאלם] נמצא בחופה שנערכת בחצר בית הכנסת **אברמוף**, שעורך החופה הוא רבי **יהושע שהרבני**. והנה באמצע החופה מישוה בא אליו [לחכם סאלם] ואומר לו: "הרב ידיד נמצא בבית הכנסת **צופיוף** והוא **מחכה לך!**" וחכם נתן סאלם אומר לו [כל זה בחלום]: "אבל הרב ידיד נפטר!", והוא אומר לו: "אני לא יודע הרב ידיד מחכה לך..."

וחכם סאלם ממשיך לראות בחלום שאחרי החופה הוא רץ לבית הכנסת **צופיוף**, והוא רואה את הרב ידיד, והוא אומר לו "כבודו בעולם העליון, איך הגעת לפה?" והרב ידיד אומר לו: "אבל עשינו תנאי שאני יבוא ויגיד לך מה הולך בעולם העליון, אז באתי..." וממשיך הרב ידיד ואומר: "אני רוצה

פדיון נפש

בכוונות הרש"ש ע"י מו"ר המקובל רבי בניהו שמזאלי שליט"א

למסירת שמות 02-6222-560

"ופדיון נפש זה הוא תועלת ותרופה לכל צרה שלא תבוא ובפרט לחולים שיתרפאו במהרה, וכבר היו מנסים ובודקים אותו יותר מאלף פעמים, והיה מועיל בעזרת ה' תקף באותה שעה, והייתה נימרת תועלתו ותרופתו לכל אדם והיו אומרים מה גדלו מעשיך ה'" (פרי עין חיים)

"תבוא האם ותקנח צואת בנה", שזה האמא העליונה, שהיא מטהרת. [פרשת החודש היא כנגד חכמה].

רבי אברהם אזולאי כותב, שבכל יום ויום, מפורים עד פסח, יוצאים משער אחד של טומאה, ונכנסים לשערי קדושה, ומתחילים לשרוף ולבער את החמץ - את עמלק, כי אחרי שמחינו את עמלק בשבת זכור ובפורים, עכשיו אפשר עוד יותר להתנקות בפרשת פרה.

כמה פרות אדומות היו בבית ראשון?

פרשת פרה היא ההכנה לקראת הגאולה, ולכן קוראים אותה לפני ניסן, כי על ידי האפר של הפרה נטהרים מטומאת מת, ו"בניסן נגאלו ובניסן עתידים להגאל", ואנחנו מכינים את עצמנו, כדי שנוכל לעלות בעזרת ה' לציון ברונה, להקריב קרבן פסח, ולאכול אותו בירושלים בקדושה וטהרה.

ומתי נצטוו על פרשת פרה? רק בשנה השנייה לצאת ממצרים, אחרי חטא העגל, כמו שאומרים רבותינו שפרה היא "האם שמקנחת צואת בנה", דהיינו, שהפרה מכפרת על חטא העגל. כי בחטא העגל נדבקה בהם טומאה, כי עבודה זרה היא כמו טומאת מת, ולכן היו צריכים טהרה חדשה.

ולכן אחרי שהוקם המשכן באחד בניסן, למחרת ציווה עליהם "ויקחו אליך פרה אדומה", כי בשביל שכל עם ישראל יהיו טהורים, היו חייבים להזות על כולם אפר פרה אדומה. וזאת היתה הפרה אדומה הראשונה בעולם, שאותה עשה משה רבינו. וכתוב שמאז הציווי של פרה אדומה, בכל הדורות, נעשו תשע פרות אדומות, הראשונה שעשה משה במדבר, שהיא שימשה את עם ישראל בכל ימי בית ראשון. כמה היה גדול כוחו של משה, שהאפר שהוא עשה, הספיק לכמה מאות שנים עד זמן עזרא הסופר! ואילו בבית המקדש השני, בארבע מאות ועשרים שנה, היו צריכים לעשות עוד שמונה פרות אדומות! והיו חייבים לערבב קצת מהאפר שעשה משה, בכל אפר חדש שעושים. ואת הפרה העשירית יעשה מלך המשיח עכשיו בקרוב, הוא יעשה אפר פרה אדומה, וגם עם האפר הזה יערבבו קצת מן האפר של משה רבנו, כי הכל קיים וגנוז כל הזמן.

הר הזיתים ללא קברים

אפר פרה אדומה היה נעשה בשיא הטהרה והקדושה: קודם כל היו מחפשים פרה אדומה, שכולה - כולה אדומה לגמרי, ושאינו לה שום שערות אחרות, ושלא עלה עליה עול מעולם, ועד שהיו מוצאים אחת כזו, היו משלמים עליה הון רב.

ואפר הפרה היה נעשה בהמון זהירויות מופלגות: כבר כמה שנים קודם, היו מביאים נשים מעוברות שהיו יולדות בבית המקדש, במקום שאין שום טומאה לעולם, כי היה התינוק גדל שם על כיפין, [כל בית המקדש היה בנוי על כיפין כמו "כיפות", כדי שאם יש איזה חס ושלום איזה טומאה למטה בתוך האדמה, כדי שיהיה חלל ולא תעלה הטומאה, ואתה רואה שעד היום יש את זה, יש את הכיפות איפה שבית המקדש היה עומד, וכך אתה יודע בדיוק את המידות של כל דבר]. והתינוקות האלו, אחרי שגדלו קצת, היו לוקחים אותם על גבי דלתות שהיו על גבי שוורים, והיו מולכים אותם למלא מים מהשילוח בשביל האפר של הפרה אדומה. כמה זהירות, כמה קדושה וטהרה. הכל סטרילי.

והיו מפרישים את הכהן השרוף את הפרה מביתו שבעת ימים, כדי להזות עליו מאפר פרה אדומה,

להגיד לך, למעלה, אין כמו אותם שמזדרזים, ויושבים ללמוד תורה, ולא מתמהמהים", איך אמר דוד המלך, 'חשתי ולא התמהמהתי' אין כמותם! להתמיד ולהתמיד, וללמוד, ולהזדרז בלימודים, אדם לא ישן, יאחר... צריך להיות אמיתי בכל הסדרים שלו...

וממשיך הרב ידיד ואומר: "אני לא יכול לדבר אתך על עומק הדין, אבל הוא גדול, אבל אני יכול להגיד, שמי שמתמיד בתורה ומזדרז על הלימוד, גם אם הוא עשה עוונות, בעולם העליון יש חומר מיוחד שמעבירים עליו, שמוחק לו את העוונות! והרב ידיד אומר לו: 'אראה לך דבר', היה על השלחן ספר חוות יאיר שהיה על הכריכה שלו איזה כתם שמן עמוק מצד לצד, והרב ידיד אומר לו: 'תסתכל, אתה רואה איזה כתם זה? בשביל לנקות אותו צריך לחפור, זה כתם עמוק, נכון?!'. והנה הרב ידיד הוציא מים מיוחדים, לקח צמר גפן, וברגע אחד מחק את הכתם משני הצדדים! והוא אומר לו: 'ככה זה, מי שלומד תורה, והגוף שלו ספוג בתורה, ברגע אחד מעבירים לו את כל הבעיות, את כל הכתמים! זה הכח של לימוד התורה, כח מיוחד שמעביר את הכל, והוסיף הרב ידיד לחכם סאלם: 'תלך ותגיד את זה לכל החברים, שידעו להם שיש כח להעביר את כל הסט"א ברגע אחד, על ידי שלומדים תורה!' זה הזכות הגדולה של התורה הקדושה.

הזהר הקדוש בפרשת צו אומר [מתורגם]: רבי אלעזר היה הולך מקפוטקיא ללוד, והיו עמו רבי ייסא ורבי חזקיה, פתח רבי אלעזר ואמר את הפסוק בישעיה: "ואשים דברי בפיך ובצל ידי כסיתך" - כל אדם שעוסק בדברי תורה, ושפתותיו מרחשות תורה, הקב"ה חופה עליו, והשכינה פורשת עליו את כנפיה, וזהו שכתוב: ואשים דברי בפיך ובצל ידי כסיתך. ולא עוד, אלא שהוא מקיים את העולם, והקב"ה שמח עמו כאלו היום נטע שמיים וארץ, כמה גדולה הזכות של לימוד התורה, שהשכינה פורשת כנפיה עליו, והקב"ה שמח עימו!

ביעור החמץ - יום אחרי פורים

עכשיו נדבר על השבת הקדושה הזאת, פרשת פרה אדומה, מרן כותב בשולחן ערוך, שקריאת "פרשת פרה", היא מן התורה, וכל דיניה כפרשת זכור. השולחן ערוך מדבר על פרה ועל ארבע פרשיות בסימן תרפ"ה, וסימנך ת'למד פר"ה כי יש ללמוד בה, שלדעת מרן מצוות קריאתה היא מדאורייתא.

פרשת פרה היא השלישית מ"ארבע הפרשיות", שקלים, זכור, פרה והחודש, [וסימנך "שזופ"ה"], ועד עכשיו זכינו לקיים ולעשות שתי פרשיות מתוך הארבע, כי פרשיות "שקלים" ו"זכור" הן לפני פורים, ופרשיות "פרה" ו"החודש" הן אחרי פורים, ופורים הוא באמצע, ה"בריה התיכון" בתוך הפרשיות. [והאמת היא ש"פרשת פרה" נאמרה לעם ישראל אחרי "פרשת החודש", ואם כן היה צריך לעשות קודם את פרשת החודש ואחר כך פרה? אלא, שבשביל לזרז את טהרתם של ישראל, שיטהרו יותר מהר, לכן הקדימו פרשת פרה לפרשת החודש].

וכבר ביארנו שארבע הפרשיות הללו הן כנגד ארבע מוחין: חכמה, בינה, ובדעת יש שני מוחין: חסדים דדעת וגבורות דדעת. ועד עכשיו עשינו "פרשת שקלים" שזה "חסדים דדעת" - נתינת השקלים זה חסדים, ופרשת זכור שזה "גבורות דדעת" - שמוחים את עמלק. ועכשיו פרשת פרה זה בינה העליונה, כמו שאומרים רבותינו על פרה אדומה:

לקליפות, כל יום יש לה **תקציב נשמות** כמה נשמות היא יכולה לקחת באותו יום. ובמה זה תלוי? לפי איך שעם ישראל לומד תורה עושה מצוות ומעשים טובים, ככה יש יותר נשמות שהיא מטהרת ולוקחת.

"מטהרת את הטמאים ומטמאת את הטהורים"

ולפי זה מבאר הזוהר מה הכונה "מטהרת את הטמאים ומטמאת את הטהורים": כי הפרה אדומה שהיא בחינת המלכות "מטהרת את הטמאים" - הניצוצות הקדושים שנטמעו בקליפות. "ומטמאת את הטהורים" - המלכות הטהורה כשהיא יורדת למטה ומתלבשת בין הקליפות, נכון שהיא מטהרת את הנשמות, ומוציאה אותם מהקליפה, על כל פנים, אי אפשר שלא ידבק בה איזה קליפה, כי זה כמו שאי אפשר שאדם יכנס לחנות של בורסקי ולא יקבל ריח רע, ככה גם היא יורדת לשיא הטומאה למטה, ולכן היא "מטהרת את הטמאים" ו"מטמאת את הטהורים", כי מעט נדבק בשכינה, שמעט מתחללת טהרתה וקדושתה כביכול.

ולפי זה מבאר הזוהר את הפסוק: "**פרה אדומה תמימה אשר אין בה מום**" - "פרה" - אות ה' שהיא השכינה, מקבלת מהגבורות שבשמאל פ"ר דינים [שהם גימטריא מצפ"ך] הרי יחד עולה פ"ר, וכך היא מתלבשת בקל"ל נוגה לברר מהם ניצוצות. "אדומה" - אדומה כמו שושנה, דהיינו כמו שבשושנה יש מעט לובן באדמימות שלה, כמו כן המלכות שנקראת "פרה אדומה", מעורב בה רחמים שהם דינא רפיא, בסוד "כשושנה בין החוחים", שהם הקליפות, והיא יורדת שם ומבררת הניצוצות, ומעלה אותם מתוקות וטובות. "תמימה" - גימטריא מלכות, שהמלכות תמימה מכל מום מבחינת שור"ת"ם. "אשר אין בה מום" - היינו מלכות דאצילות, בבחינת כולך יפה רעיתי ומום אין בך, כלומר אפילו שירדה לקל"ל נוגה לברר בירורים אין בה מום של אחיזת הקליפות.

"אפר תורה" כמו "אפר פרה"

"זאת חוקת התורה", מעירים המפרשים, למה כתוב זאת חוקת התורה, הרי לכאורה היה צריך להיות כתוב "זאת חוקת הפרה"? אלא בא ללמדנו, שכמו שהפרה מטהרת, כך גם התורה מטהרת אותנו. התורה רוחצת אותנו מבפנים ומבחוץ, מכל הטומאות, זה הכח של התורה, לכן כתוב זאת חוקת התורה, ללמדנו התורה מטהרת ומזככת את הנשמות שלנו, לכן צריך שנזכה לטהרה והקדושה הזאת של התורה הקדושה, לא לעזוב את התורה בשום אופן! כל רגע שיש לאדם, והוא יכול, ינצל אותו ללימוד התורה!

פירוש נוסף למה כתוב זאת חוקת התורה, שכמו פרשת פרה, שהיא מצוה שהטעם שלה הוא קשה, ככה כל מצוות התורה הכל זה "חוק חקקתי וגזרה גזרתי", וגם המצוות שאנחנו מבינים, צריך לקחת אותם כ"גזירת מלך". לכן כתוב זאת חוקת התורה, כי ככה צריך להסתכל על כל המצוות.

היינו מפתחים שהרב יחנק...

פירוש נוסף, למה כתוב חוקת התורה, ללמדנו שכמו שאת מצות פרה אדומה קיימו במסירות ובזהירות, אף על פי שהיא לא מובנת, ככה את כל מצוות עלינו לקיים בזהירות ובמסירות נפש. ראינו איך שעם ישראל היה מוסר את עצמו למצוות של הקב"ה, כל דבר שציוונו הקב"ה,

והיו עושים קשר של זהב מבית המקדש עד הר הזיתים ששם היו עושים את הפרה אדומה, בדיוק מול הפתח של בית המקדש, שהיה במזרח, ממול שער הרחמים, ואז לא היו קוברים שם מתים, אלא הכל היה נקי קדוש וטהור, בלי שום קבר ושום טומאה.

ושם בהר הזיתים היו עושים מגדל של עצים מיוחדים, מעורבים בעצי ארז ועצי תאנה והכל, שיהיה מקום שלא יכולה להגיע אליו טומאה, ולמעלה היו שוחטים את הפרה ושורפים אותה.

ככה הכל היה נעשה בקדושה ובטהרה. מדוע? כי **אפר פרה אדומה** היה מקור הטהרה של עם ישראל, מקור רוח הטהרה שאפפה את עם ישראל בזמן בית המקדש, שכל אחד היה עושה הכל בטהרה, על מנת לעלות לירושלים להקריב קרבנות.

השתמש באפר פרה אדומה וקיבל "מוחין דגדלות"

בזמן שאין בית המקדש קיים, אין פרה אדומה. אך כתוב שרבינו האר"י לקח את מהר"ו לימה של טבריה, והשקה אותו מבארה של מרים, וגם הזה עליו מאפר פרה אדומה. ואחרי שעשה לו את זה כל מה שהיה לומד, אף מילה לא היה שוכח! כי כל השכחה מגיעה כשיש טומאה, ולכן ברגע שאין טומאה, אין שכחה. יש "מוחין דקטנות", וכשבא "מוחין דגדלות" ממילא האדם מתקדש וכל הטומאה בורחת, ואז האדם זוכר את הלימוד שלו.

ובאמת אותה רוח טהרה ושמחה של קדושה שהיתה מפרה אדומה, לא בטלה לעולם, אלא בכל שנה ושנה כשבא הזמן הזה, מתעוררת רוח הטהרה הגדולה הזאת ממרום לטהר את עם ישראל, ואיך אנחנו מקבלים את זה? על ידי שקוראים פרשת פרה, "ונשלמה פרים שפתנו", ואז זה כמו שמזים עלינו מאפר פרה אדומה! לכן **עכשיו השבוע הזה** יש לנו כח גדול בפרשת פרה. ובזוהר הקדוש האריך הרבה הרבה בכח של פרשת פרה אדומה.

"תקציב הנשמות"

הפרה יש בה דין: "מטהרת את הטמא, ומטמאת את הטהור", שהאדם המזה את האפר, נהיה טמא, והאדם שמזים עליו נהיה טהור. וזה נראה משונה, שאיך יתכן שאותו הדבר מטהר את הטמאים ומטמא את הטהורים? אי אפשר להבין את זה, ופרשה זו היא באמת **עמוקה וסתומה**. ועל זה אמר שלמה המלך: "אמרתי אחכמה והיא רחוקה ממני", "והיא רחוקה" עולה בגימטריא: "**פרה אדומה**". ורק משה רבינו ידע את סוד פרה אדומה.

רבי שמעון בר יוחאי אומר בזוהר בפרשת חוקת (פ) לבאר את הענין שמטהרת את הטמא ומטמאת את הטהור, ומקדים לבאר שסוד פרה אדומה הוא **במלכות דקדושה**, שמתלבשת בקל"ל נוגה כדי לברר ניצוצות קדושות מתוכם, ומוציאה בלעם מפייהם וחוזרים הניצוצות אל הקדושה. - והכוונה היא, שהמלכות דקדושה מתלבשת בתוך קל"ל נוגה ומבררת ומוציאה הניצוצות הקדושות שנשארו בתוכה בעת תקון העולמות, שזה תכלית כל עבודתנו בעולם הזה, לברר את הניצוצות שבקל"ל נוגה, ובכך נטהר האדם ונעשה טהור וקדוש ומוכן לגאולה. ובכל לילה יורדת השכינה לעמקי הקליפות, ושם בעומק הקליפה היא יורדת ומוציאה ומלקטת את הנשמות הקדושות מהטומאה, היא יורדת למטה

היה מוסר את עצמו, צריך ללכת על כל מצוה שציוה ה', ככה לעשות.

ככה אנחנו היינו רואים את רבותינו, איזה מסירות נפש, היה לנו בישיבת פורת יוסף מורינו ורבינו הגאון הגדול רבי בן ציון אבא שאול היה מוסר עצמו על כל מצוה, למשל הגיע פסח, ליל הסדר, הוא היה רוצה להחמיר ולבלוע 2 כזייתות יחד, יש מקום בבית הבליעה רק לשתי כזייתות, אם אדם לוקח טיפה יותר, הוא עלול להחנק! וכולם היו מסתכלים עליו, היו מפחדים עליו, אבל הוא היה רוצה לבלוע את שניהם יחד, ככה היה עושה. וככה כל מצוה, היה עושה אותה בהידור גדול, היה נראה אדם רגיל, רב רגיל, היה מסדר את הזקן... אבל היה כולו חסידיא קדישא, ככה היו הרבנים הגדולים של פורת יוסף. ולכן כתוב זאת חוקת התורה, ללמדנו שאפילו שיש כמה מצוות שנראות לנו קשות, בכל זאת, יש להיזהר בהם כמו שנזהרו בפרה אדומה, כי כך ציווה אותנו הקב"ה, שמתוך אהבתינו אליו, יהפכו הדברים אצלנו, כאילו הם מובנים ומתוקים.

הקטרוג שעשה רמא בן נתינא

ידוע מה שהגמרא מספרת על דמא בן נתינה, שהיה גוי, אבל איך הוא זכה ככה לקיים מצוות כיבוד אב ואם, לא עניין אותו כסף, היה לו עניין כיבוד אב ואם, ואומרת הגמרא שלשנה הבאה [שנה אחרי שהיה לו את הסיפור עם המרגלית שויתר בשביל כבוד אביו] הביאו לו מן השמיים פרה אדומה ומכר אותה בהרבה כסף. למה נתנו לו דוקא פרה אדומה? אלא מפרשים בזה, שאחרי המעשה שדמא בן נתינה ויתר על כל כך הרבה כסף בשביל כבוד אביו, היה קטרוג בשמיים על עם ישראל, שהנה זה הגוי מוסר את עצמו על מצוות כבוד אב ואם. וכדי להשתיק את הקטרוג הביאו לדמא בן נתינה פרה אדומה, והוא ביקש עליה את כל הכסף שהפסיד שנה שעברה, וראו שעם ישראל מוסר נפש בשביל פרה אדומה, והראו שהגוי הזה אמנם מסר נפש עבור מצוה, אבל זה היה מצוה שכלית, עם הגיון, כי זה אבא שלך, אתה מכבד אותה, (וגם לבסוף רצה את כל הכסף, מחכמים שרצו לקיים את מצות פרה אדומה), אבל עם ישראל מוסרים את עצמם וממונם, על מצוה שהיא חוק בלי טעם, מצוה שהיא "חוק חקתי וגזירה גזרת".

"לא יעזור לך כלום! כבר נגזרה גזירה!"

ולכן צריך חזק חזק, שאדם לא ישאל שאלות, ויעשה כל מה שהתורה אומרת, כמו שאמרו אצל חזקיהו המלך, זה היה פלא פלאות למה שהוא זכה, כמו שכתוב "וחובל עול מפני שמן" ואומרים על זה חז"ל: חובל עולו של סנחריב, מפני שמנו של חזקיהו שהיה עוסק בתורה ובמצוות. חזקיהו היה אוהב את הקב"ה, והיה לומד ומלמד תורה משהו לא רגיל.

ולמרות כל צדקותו, כאשר היה חולה, בא אליו הנביא ישעיה, ואמר לו: "דע כי מת אתה ולא תחיה, מת אתה - בעולם הזה, ולא תחיה - לעולם הבא!" עד כדי כך! אומר לו חזקיהו: "למה???" אומר לו הנביא: "כי אתה לא לקחת אשה להביא ילדים, לא קיימת את מצוות השם". אמר לו חזקיהו: "אבל אני ראיתי ברוח הקודש שהאשה שאני אקח, תביא ילדים שיעשו צער לקב"ה, יעבדו עבודה זרה, אני לא רוצה! לכן לא נשאתי אשה", אמר לו הנביא: "בהדי כבשי דרחמנא למה לך" - אתה צריך לעשות מה שהקב"ה ציווה, מה אכפת לך מה הקב"ה יעשה?

חזקיהו קיבל את הטענה ואמר לנביא: "סליחה, אני לא ידעתי, בסדר, אני עכשיו חוזר בתשובה", אומר לו הנביא: "אי אפשר, לא יעזור לך! כבר נגזרה גזירה!" אמר חזקיהו: "אין דבר כזה נגזרה גזירה! אין! מקובלנו שאפילו חרב חדה מונחת על צווארו של אדם לא יתייאש מן הרחמים, כלה נבואתך וצא!", ואז: "ויסב חזקיהו את פניו אל הקיר", התפלל מקירות ליבו, ומן השמיים רחמו עליו, איזה ישועה הביאו לו, הוסיפו לו 15 שנה!! פלא פלאות.

ככה זה הולך, אדם אסור לו לעשות חשבונות, בגלל שזה כך אני יעשה כך, ואם זה כך אני יעשה כך, אלא לדעת שהכל ממנו יתברך, ומה שהקב"ה מצוה, לעשות בלי חשבונות. אל תשאל שאלות אתה צריך לעשות מה שהקב"ה אמר! וברגע שאדם לא עושה מה שהקב"ה אמר, זה לא הולך.

ניסה לרמות בפרה אדומה וסופו העצוב

הגמרא מספרת: היה איזה נכרי אחד שנולדה לו ברפת שלו פרה אדומה, ושמעו על כך חכמים, ורצו לקנות אותה ממנו, שאלו אותו: "בכמה הוא מוכר אותה?" הוא לא ידע מה זה פרה אדומה, אמר להם מחיר של פרה רגילה... חברים שלו אמרו לו: "אתה נורמלי? זה שווה הרבה כסף!"... הוא שמע, וברר את הדבר הזה, ובאמת כאשר באו אליו החכמים אמר להם שרוצה הרבה מאוד כסף, אמרו לו: "כמה שתבקש - תקבל! אבל בתנאי שתזהר שלא יעלה עליה עול!" הוא אמר להם: "בסדר, תבואו מחר עם הכסף". אחרי שהלכו, הוא אמר לעצמו: "אני יצחק עליהם והם לא ישימו לב", ושם עליה עול!

למחרת באו חכמים, הסתכלו על הפרה, בדקו בסימנים האם עלה עליה עול, ואמרו לו: "לא רוצים! היא לא שווה כלום! יש לנו סימנים שאתה שמת עליה עול, אוי ואבוי!!!" כאשר ראה שחכמים יודעים הכל, עמד על הגג וזרק את עצמו, והלך מן העולם... כי כשהקב"ה אומר שיש סימנים בעיניים פזולות או בשערות, איך שהקב"ה ציווה, כך זה נהיה. איך הקב"ה הטיב איתנו, נתן לנו כזאת תורת אמת וחיי עולם נטע בתוכנו!

כיצד יתכונן האדם לשבת פרשת פרה?

זמנה של פרשת פרה היא תמיד בשבת שלפני פרשת החודש בלי הפסק ביניהם, מפני שכן היתה שריפתה במדבר סמוך לניסן, כדי להזות בה את בני ישראל אחרי הקמת המשכן, שיהיו טהורים ויוכלו לעשות הפסח בזמנו. וקורין פרשה זו, כדי להתפלל לפניו יתברך שגם עלינו זירוק מים טהורים במהרה. ועוד רמזו בספרים הקדושים, שמהפ"ד של המן נעשה פר"ה ומפרה נעשה טהור, וכך נוכל להקריב קרבן פסח.

ובערב שבת זו כיצד יכין האדם את עצמו? כתב בספר מועד לכל חי (לא, קב) כתב: "ערב שבת פרה יטבול במקוה על כל פנים, אפילו דבשאר ערב שבת אין לו פנאי לטבול, בשבת זו יעשה זכר למקדש, ואם הוכרח לעונה, יטבול גם בשבת בבוקר בבוקר אם אפשר, ואם לאו לפחות יעשה טבילת ידים, כי פרשה זו ראויה לקרותה טהר גברא וטהר יומא.

ובספר מעשה הצדקה (קכח ע"ב, מא) כתב: "והיתה לכם לחוקת עולם - ענין פרה נוהגת לעולם ועד, בין בדיבור בין במעשה, הדיבור הוא לקרוא פרשת פרה בציבור, והיא מצות עשה לקצת פוסקים, והמעשה יהיה על ידי מצות הצדקה בערב שבת זו, להפריש איש איש כפי יכולתו לצדקה, יתר על שאר הימים, ואין דבר המטהר את האדם מן

מיני תועבות, כל מיני בעיות, וככה הוא הוריד את עם ישראל, כמו האיפון שיש היום... היה גם בזמנם כלים טמאים ומטומאים...

ובפרט כעת שבאים עלינו ימים קדושים וטהורים, שעכשיו הזמן מתחיל לרוץ חזק מאד, לקראת החג הגדול והנורא שמתקרב, שצריך ללכת בדרכי ה', ושכל אדם ידאג מעכשיו לקיום כל מצוות החג בהידור ובזריזות, ובפרט לדאוג שיהיו לו מצוות מהודרות, שצריך מאד לדקדק בזה, כי צריך מאוד מאוד יראת שמים באפיית המצות, ויעשה רק במקום שהוא בטוח שעושים הכי טוב! וזה הזמן לחפש, זה הזמן לדאוג לכל מה שצריך. וכמובן שיתחילו לנקות את הבית, ולסדר את כל העניינים שהכל יהיה יפה ומוכן לחג. [רבנו האר"י אומר שמי שנזהר מחשש אכילת חמץ אפילו ב"משהו", מובטח לו שלא יחטא כל השנה].

ונברך את כל המאזינים לנו דרך הלוויין, דרך רדיו מורשת, קול ברמה, וערוץ אלפיים, וכן אלה שלומדים מתוך "האוצר השבועי", שהקב"ה יברך את כולם, אנחנו מבקשים ומתפללים לאבינו שבשמיים, שלא יהיה שום צער בשום בית בעם ישראל, שעם ישראל יהיו בריאים ושמחים, ורוצים בקרוב בקרוב גאולה, עכשיו! השנה הזאת! שהקב"ה יאמר די לצרותנו, ויכניע את כל אויבנו ומבקשי רעתנו, וירם את מזלם של עם ישראל למעלה, כמו שכתוב "בניסן נגאלו ובניסן עתידים להגאל", שנזכה לגאולה קרובה וישועה גדולה ולנחת ולשמחה, וכן יהי רצון ונאמר אמן.

הקליפות - אבי אבות הטומאה דרגא דמותא - כמו הצדקה, כי אין עבירה מכבה את מצות הצדקה, כמו שאין מכבה את התורה, ועל ידי זה, זוכה לפתוח את שער החמישים של שערי בינה. שמשם באה הגאולה". וכתבו בספרים הקדושים שקודם קריאת פרשת פרה, יקבל על עצמו להיות שפל אצל עצמו, ואז קריאה זו מטהרת, כי אפר רומז למידת הענוה. וחייב כל איש מישראל להאמין, שכשם שבזמן שהיה אפר פרה, האדם היה נטהר על ידי זה מטומאתו, והיה יכול להקריב את קרבן הפסח בפועל. כן גם עתה בגלותינו המרה, על ידי קריאת הפרשה בזמנה ובספר תורה, נטהרים נפשותינו כל אחד כפי זכותו והארת נפשו, ואז ראוי הוא לקדושה עליונה שתשרה עליו בליל חג החירות.

"כלים מכלים שונים" - בזמננו

עכשיו, עם ישראל נמצא במצב לא פשוט, זה הזמן, לרדוף אחרי כל מצוה ומצוה שהקב"ה ציוה אותנו, לעשות אותה כתקנה. כי צריך לעשות כל מה שאפשר כדי שנצא מכל הצרות הגדולות שסובבים אותנו, וזה אפשרי! אם עם ישראל יקבל עליו, ללכת בדרכי ה', אם זה בשבת, אם זה בתורה הקדושה, בתפילין, ילכו בדרך הקב"ה בטהרה, אז עם ישראל ברגע נגאלים! וצריך לעודר על זה חזק! הנה כל העוונות שלנו בגזירת אחשוורוש, זה היה על ידי "כלים מכלים שונים" [כלשון המגילה] שהיו בסעודת אחשוורוש, איך אחשוורוש הוריד אותם לשאול תחתית? על ידי "הכלים השונים" מכשירים טמאים שהיה אז בזמנם! כל

מראות קודש מחג הפורים התשפ"ד

בקריאת התורה

תפילה על המצב בפתיחת ההיכל

מו"ר בקריאת המגילה

בכותל במערבי בחצות לילה בפורים

סדר לימוד בליל פורים בבית הכנסת היזדים

שיעורו של מו"ר שליט"א בליל פורים בביכ"נ היזדים

כולנו שותפים ב-

ברכת מורינו ורבינו שליט"א:
מי שנותן למצוה זו יקבל מהקב"ה
כל מה שצריך בכל המובנים

קול קודא ממור"ר שליט"א

**אם אתה משמח את שלי...
אני משמח את שלך!!**

BENAYAHU YSAHAR SHMUELI
Yeshivat Hamekubolim "NAHAR SHALOM"

בניהו יששכר שמואלי
ישיבת המקובלים "נחל שלום"

קול קודא לשמח את הנשקקים
סמ"ס תשלום

למחנכי בית הישיבה הקדושים אלה חסידים אלהי העולם
ולאפס, ה' ליום ימי

יחזק מעב בעיקר בשלום הספרי הקדוה וזכר זמ"ס פלאו לזיוויו
לברי ישיבת אלהיך זה השם הקדוש המשפוחי ואספוחי פיו וזיוויו
בשולח מ'כמים וכאשר נולדו בני הציוני והנשקקי לעמיה השאה
קדוה ובעת זמן קדוש ה' ולקדוש ברוך שמי חס וחס ואספוחי פיו
זכור מ'פוחי שולח מ' צע כגור לעמי הציוני חסדו וחסדו
ולקדוש שולח מ' וכו' ואמרו או התלמידים כל זמנו למשפוחי פיו
ואז הקדוש שולח מ' ומהל מ' ומהל מ' ומהל מ' ומהל מ'
ואצל מ' שולח מ' ומהל מ' ומהל מ' ומהל מ' ומהל מ'
ומזה מ' ומהל מ' ומהל מ' ומהל מ' ומהל מ'

ואכיון שישמח הקדוש ברוך שמי חס וחס ואספוחי פיו וזיוויו
והוא שולח מ' ומהל מ' ומהל מ' ומהל מ' ומהל מ'
ומהל מ' ומהל מ' ומהל מ' ומהל מ' ומהל מ'
ומהל מ' ומהל מ' ומהל מ' ומהל מ' ומהל מ'
ומהל מ' ומהל מ' ומהל מ' ומהל מ' ומהל מ'

רח"ש י"ג ט"ו תש"ס
6, Shilo st. P.O.B 28267 JERUSALEM Tel: 02-6221039, Fax: 02-6223001

בתרומת

סל מלא למשפחה
תקבל גם קמיע על קלף
סגולה לפרנסה
ממור"ר שליט"א

בכותבם לזל הסדר שלהם נראה אהדת

לא משאירים אותם לבד...

חייגו עכשיו *6431

